

Europeiska revisionsrättens svar på kommissionens andra utvärderingsrapport enligt artikel 318

1. I november 2012 offentliggjorde kommissionen sin andra rapport till Europaparlamentet och rådet om utvärdering av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnåtts (utvärderingsrapporten)¹. I föreliggande dokument finns revisionsrättens svar som ska finnas tillgängligt i tid till förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för 2011. Svaret bygger på en begränsad granskning och inte på en revision av uppgifterna i rapporten.

Huvudbudskap

2. Revisionsrätten anser att rapportens större räckvidd jämfört med den första utvärderingen är en förbättring. Rapporten innehåller viss information om programmets ändamålsenlighet och effektivitet men är inte övertygande när det gäller slutresultat eller effekter. Det betyder att utvärderingsrapporten ännu inte innehåller tillräckliga, relevanta och tillförlitliga bevis på vad EU-politiken har åstadkommit och därför kan den inte användas som det var tänkt i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.
3. Revisionsrätten anser att ett tillförlitligt system för insamling av uppgifter om resultat måste inrättas så att det blir möjligt att identifiera och rapportera om resultat och effekter när de blir tillgängliga. Byggstenarna i detta system måste komma på plats under förberedelserna inför nästa programperiod. Revisionsrätten rekommenderar därför att kommissionen så snart som möjligt presenterar en plan för/översikt över det planerade resultatförvaltnings- och rapporteringssystemet, bland annat utvärderingsrapportens utformning och roll, för myndigheten som beviljar ansvarsfrihet.

Bakgrund

4. Kravet att ta fram en utvärderingsrapport kommer från fördraget²; rapporten ska vara en del av de bevis utifrån vilka Europaparlamentet varje år beviljar kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande.
5. Kommissionens första utvärderingsrapport offentliggjordes i februari 2012³ och var främst en sammanfattning av befintliga utvärderingsrapporter på två

---

¹ COM(2012) 675 final.

² Artiklarna 318–319 i EUF-fördraget.

³ COM(2012) 40 final.

politikområden. I den rapporten väckte kommissionen "frågan om rapportens funktion och tidsram [...] eftersom utvärderingsarbetet avser andra tidsramar och perioder än de specifikt årliga som processen för ansvarsfrihet inriktas på". Kommissionen uppgav också att den "undersöker hur innehållet kan utvecklas vidare".

6. I sitt beslut i maj 2012 om beviljande av ansvarsfrihet för 2010 konstaterade Europaparlamentet att "den första utvärderingsrapportens täckning och innehåll inte lever upp till vad som skulle kunna förväntas av en utvärderingsrapport i enlighet med EUF-fördraget" och uppmanade kommissionen att "ytterligare utveckla innehållet i utvärderingsrapporten [...] att särskilt fastställa mervärdet av denna utvärderingsrapport jämfört med en 'normal' utvärdering"⁴.
7. I juni 2012 avgav revisionsrätten ett yttrande över den första utvärderingsrapporten⁵ där den konstaterade att den var vag, inte innehöll särskilt mycket konkret och därför endast gav ett begränsat mervärde. Den ansåg att kommissionen aktivt bör rådfråga Europaparlamentet och rådet för att klargöra vad den ska göra enligt fördraget. Om utvärderingsrapporten på ett ändamålsenligt sätt ska kunna bidra till att öka kommissionens möjligheter att fullgöra sin redovisningsskyldighet inför den myndighet som beviljar ansvarsfrihet måste kommissionen tänka igenom utvärderingsrapportens syfte, innehåll och räckvidd.

Den andra utvärderingsrapporten

8. Den andra utvärderingsrapporten innehåller en översikt över de olika utvärderingar som avslutades under 2011⁶ och som täcker alla budgetrubriker med driftsutgifter och är indelade efter de största politikområdena i den fleråriga budgetramen för 2007–2013. Revisionsrätten anser att den större räckvidden är en förbättring – rapporten innehåller en koncentrerad och lättillgänglig översikt över de många utvärderingar som har gjorts. Rapporten innehåller viss information om programmens ändamålsenlighet och effektivitet. Den bygger dock främst på preliminära utvärderingar med stark operativ inriktning och innehåller inga slutsatser om förväntade slutliga resultat och effekter.

---

⁴ Punkterna 99–100 i Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2012 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010, P7_TA (2012) 0153.

⁵ Yttrande nr 4/2012 (EUT C 179, 20.6.2012, s. 1).

⁶ 118 utvärderingar totalt plus 39 utvärderingsrelaterade undersökningar.

9. Revisionsrätten anser, såsom kommissionen också medger, att lämpliga mål, indikatorer och delmål bör fastställas (dvs. enligt SMART-modellen⁷) för alla insatser⁸. Detta är ett grundläggande krav om man ska kunna följa resultatet under programmens hela livstid och bedöma om de fastställda målen och effekterna sannolikt kommer att uppnås. Lagstiftaren har en viktig roll när det gäller att se till att det finns tydliga politiska mål. Revisionsrätten har även tidigare rekommenderat⁹ att en tydligare definition av europeiskt mervärde skulle vägleda EU:s politiska myndigheter när de gör sin utgiftsprioritering; en tydlig definition skulle således bidra till att lämpliga mål, resultatindikatorer och delmål fastställdes.
10. Kommissionen urskiljer ett antal frågor som måste beaktas när framtida rapporter ska utarbetas och uppger att arbetet på konceptuell nivå, som ska skapa en ram för rapporten, har inletts. Revisionsrätten är medveten om att det kommer att ta tid för kommissionen att ta fram ett lämpligt och tillförlitligt resultatförvaltnings- och rapporteringssystem. Det är dock viktigt att kommissionen tar med de byggstenar som krävs för ett starkt system som kan ge tillförlitliga uppgifter om resultatet innan programmen i nästa fleråriga budgetram påbörjas.
11. Revisionsrätten rekommenderar att kommissionen så snart som möjligt tar kontakt med myndigheten som beviljar ansvarsfrihet och presenterar en plan för/översikt över det resultatförvaltnings- och rapporteringssystem som planeras. Detta bör innefatta de steg som krävs för att man ska få bättre uppgifter om resultatet i tid från alla generaldirektorat under programmens hela livstid, hur dessa uppgifter ska införlivas i resultatdelen i de årliga verksamhetsrapporterna och kopplingen mellan de årliga verksamhetsrapporterna, den sammanfattande rapporten och utvärderingsrapporten. Ett enhetligt och tillförlitligt resultatförvaltnings- och rapporteringssystem bör göra så att utvärderingsrapporten ger ett mervärde och en övergripande analys av resultatet för hela budgeten, inbegripet lärdomar som dragits och korrigerande åtgärder som krävs.
12. Liksom i den förra utvärderingsrapporten grundas de viktigaste slutsatserna i den andra utvärderingsrapporten helt och hållet på utvärderingar. Som revisionsrätten påpekade i sitt yttrande har dock kommissionen tillgång till många andra potentiella informationskällor för att bilda sig en ordentlig uppfattning om resultatet, till exempel revisionsrättens särskilda rapporter,

---

⁷ Särskilda, mätbara, uppnåbara, relevanta och tidsbundna.

⁸ Också program med inga eller små driftsutgifter.

⁹ Punkt 18 i yttrande nr 1/2010.

generaldirektoratens årliga verksamhetsrapporter och resultatet av interna revisionsbedömningar.

13. Det kan ta lite tid innan kommissionen befinner sig i en ställning där den kan utarbeta en heltäckande utvärderingsrapport som bygger på tillförlitliga uppgifter om resultatet som genererats från ett enhetligt resultatförvaltnings- och rapporteringssystem. Det kan därför vara värdefullt för kommissionen att diskutera med myndigheten som beviljar ansvarsfrihet vad den bör tillhandahålla i sina utvärderingar tills den tiden kommer.

Slutkommentarer

14. Kommissionen lade fram sin utvärderingsrapport i november 2012. Revisionsrätten har därför försökt ge ett snabbt svar på rapporten i tid till förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet och grundat det på en begränsad granskning. Revisionsrätten kommer i fortsättningen att överväga var och hur uppgifterna i utvärderingsrapporten kan införlivas i revisionsrättens revisionsarbete.
15. Kommissionen får gärna samråda med revisionsrätten närsomhelst under den kommande processen då utvärderingsrapporten utarbetas.